

MOSOLYGÓK LAPJA

2021. február

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

AZ ÁLLAMPOLGÁRI FELELŐSSÉGRŐL

Politikusok és politológusok sok szót ejtenek a pártokról, annál kevesebbet a választókról. Pedig minden rajtunk múlik. Négyévente egyszer oda kéne figyelni, hogy hova, kire, de főleg mire adjuk a voksunkat. Merthogy az általunk megválasztottakon múlik a következő négy év minősége az életünkben. Bernard Shaw azt állítja, az emberiség két százaléka gondolkozik, három százalék úgy tesz, mintha gondolkodna, kilencvenöt százalék inkább a halált választaná gondolkodás helyett. Shawnak igaza lehet. A kilencvenöt százalék futballszurkolói mentalitással vág neki a választásnak. Mindegy, hogy hogyan, milyen eszközökkel, csak az ő csapata győzzön. Erre hivatkozva mondhatják a pártok, minék a program, úgysem olvassa senki. Igazuk lehet, de akkor mi alapján választunk? Szimpátia, megnyerő arc, jó beszédkészség, elegáns megjelenés?

Jövő tavasszal a kilencedik országgyűlési választásra készülünk. Eddigi kormányaink az 1990-es célokból keveset értek el. Igaz, 2004-ben az EU, azt megelőzően a NATO tagjai lettünk, rengeteg pénzt kaptunk Brüsszeltől, amiből egy szűk réteg igencsak meggazdagodott, de a többség ma is mélyen az európai átlagéletszínvonal alatt él. Elsősorban a három millió nyugdíjas. Tehát a felzárkózás nem sikerült. Ma messzebb vagyunk Ausztriától vagy Németországtól, mint 1990-ben voltunk. Szlovákia, Románia, Szlovénia, Lengyelország és Csehország minden tekintetben előttünk jár, pedig valamikor lesajnálva néztük őket.

A lemaradásnak mi, választók vagyunk az okai. Az eddigi nyolc alkalommal minden esetben valami ellen szavaztunk, és nem valamiért. Nem volt más kitűzött cél, mint a hatalmon lévő kormány leváltása. De lássuk be, a kormányváltás szándéka nem választási, és nem politikai program. Az meg elég gyenge érvelés, hogy a jelenlegi kormány után csak jobb jöhet. Mindig rosszabb jött, mert világos, érthető program és jövőkép nélkül az 1990 óta romló emberi minőség miatt csak ez lehetett a következmény.

Ha a választás eredményével valóban változást akarunk, akkor először nekünk kell változnunk. Fel kell ismernünk, a választás szabadsága, csak felelősséggel karöltve ér valamit. Ha szeretnénk hátralevő életünket magyarhoz, és európaihoz

méltó módon élni, ha nem szeretnénk, hogy gyerekeink és unokáink külföldön leljenek boldogulást, mert már elégük van a korrupcióból és a lopásból, akkor nem elég azt szajkózni, hogy kormányváltás kell, mert az érdemi változáshoz ez kevés.

És ha már kormányváltás, akkor ahhoz hiteles személyiség is kell. Meggyőződésem szerint a demokratikus ellenzéknek akkor lenne a választók részéről nagyobb támogatottsága, ha olyan jelöltet választana, aki ismert közéleti ember, de még nem járt a politika árnyékos oldalán.

Igen, de akkor kit válasszunk, ki legyen a miniszterelnök? – szegeznek nekem naponta a kérdést. A teljesség igénye nélkül néhány név, akik mögött teljesítmény áll, és ezért érnek is valamit. A névsorban az abc szerint első Bojár Gábor, a Graphisoft alapítója, világszerte elismert, nagytudású szakember. A második Dávid Ferenc volt GYOSZ vezető, aki Demján Sándor munkatársaként dolgozott. Igaz, most a DK szakértőjeként publikál, de ez igen szegényes feladat a képességeihez képest. A harmadik Majtényi László, az EKINT vezetője, volt adatvédelmi biztos, majd az ORTT elnöke, aki a FIDESZ-MSZP alku miatt mondott le tisztségéről. Elismert jogtudós, tisztességes ember. De ide sorolhatjuk Balázs Péter volt külügyminisztert, aki az egyik legjáratosabb az EU berkeiben. Említhetjük Bodnár Zoltán, Bod Péter Ákos, Inotai András közgazdászokat, akik európai elismertséggel és szaktekintéllyel rendelkeznek.

Köztársasági elnöknek pedig nincs kiválóbb, mint Iványi Gábor, a szegények papja, akinél senki sem ismeri jobban a magyar néplelket. Számos nevet említhetnék, akik szintén nincsenek az ellenzéki pártok érdeklődési körében.

Hasznos lenne jövő tavasszal túllépni a mindegy, hogy jön, csak a Fidesz menjen lelki jámborságán, mert ez legfeljebb a helyben járáshoz lesz elég, a fejlődéshez és haladáshoz nem. A haladásért nem valaki ellen, hanem valamiért kell szavaznunk. Mert jogunk van programra készíteni a pártokat, sőt a jövőnk iránti kötelességünk, hogy ezt tegyük. Európa boldogabb népei is így cselekednek, állampolgári felelősséggel járulnak az urnák elé. Ez lehet a sikerük titka.

H.K.

„Az idősek többsége tudja, hogy milyen fiatalnak és tudatlannak lenni, de nincs olyan fiatal, aki tudná, hogy milyen öregnek, és bölcsnek lenni.” (Sir Harold Macmillan).

"Adj vért, és ments meg 3 életet!"

Tisztelettel várják a szervezők a 18 éven felüli
egészséges új és régi véradókat

**Március 2-án 15,00-18,00 óra között
a Közösségi Házban.**

**2019-ben 380.000 véradó
1.100.000 ember életének megmentéséhez
járult hozzá.**

Elfogtunk két levelet

Tisztelt Polgármester Úr!

Ezúton tájékoztatom Önt, hogy a holnapi nappal jelentkezni fogok oltó orvosnak, és tudomásom szerint ezen szándékkal nem vagyok egyedül.

Dr. Kelemen Zoltán kollégámmal néhány szót váltottunk a dolgról, és abban maradtunk, hogy a részletek tisztázódása után visszatérünk a témára.

A nemzetközi gyakorlatnak megfelelően, mely szerint különböző közintézményekben rendeznek be oltópontokat, javaslom Önnek és a testületnek a Községi Ház átengedését erre a célra, ami kistérségi oltó helyként tudna szolgálni. Ez azt jelentené, hogy nagy mértékben föl lehetne gyorsítani a lakosság oltását. A házi orvos kollegákat, és a rendelőket tehermentesíteni lehetne az átrendezés bonyodalmaiktól, ahol zavartalanul folyhatna tovább a megszokott gyógyító, megelőző munka. Továbbá megfelelő adatok és felszereltség birtokában akár a mozgásukban korlátozott oltandókat is el lehet látni. Az egyéb tevékenységek - adminisztráció, a megjelentek fogadása, kísérése - végzésére önkéntesek toborzását javaslom. Jelentkezők már vannak.

Tisztelt Polgármester Úr!

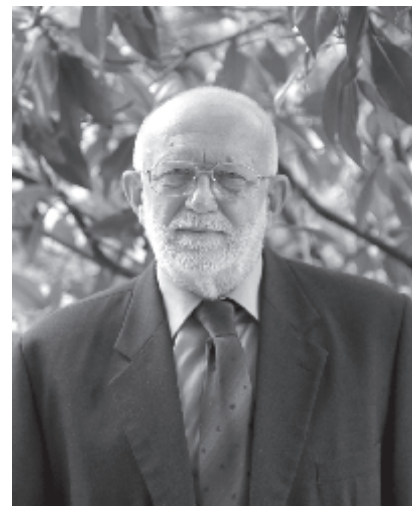
Kérem Öntől javaslatom elfogadását, az érintett hatósággal a kapcsolat föl vételét, hiszen mindannyiunknak - akiknek a ránk bízott lakosság egészségének védelme is a feladatunk, és erre esküt is tettünk - közös célunk a népesség hatásos mértékű immunitásának mielőbbi elérése, és a további áldozatok elkerülése.

Balatonföldvár, 2021.02.01.

Üdvözlettel:
Dr. Kovács Zsolt képviselő

Tisztelt Polgármester Úr, Tisztelt Képviselőtársaim!

Hála „PÁRTUNKNAK ÉS KORMÁNYUNKNAK” az önkormányzatok anyagi helyzete tavalyhoz képest nem javult, sőt jelentősen rosszabbodott, beleértve a balatonföldvárit is. Úgy gondolom, hogy emiatt az előző évhez hasonlóan a testületnek önként föl kellene ajánlania a tiszteletdíját az önkormányzat működésének támogatására, melyet én ezennel meg is teszek, és a már átutalt összeget visszautalom. A megtakarított pénzt azon önkormányzati intézmények dolgozóinak fizetésemelésére javaslom fordítani, ahol a legnagyobb szükség van a bérhelyzet javítására.

Balatonföldvár,
2021.02.05.

Üdvözlettel:
Dr. Kovács Zsolt képviselő

TILTAKOZÁS

„ A Templom parkban egy új, a történelmi környezetbe jól illeszkedő, emblematikus, 200 m² alapterületű, két szintes épületben- látogatóközpontban - a „Boldog békeidők nyarai Balatonföldváron” című élményalapú tematikus kiállítás kapna helyet.”

(idézet az Önkormányzati Hírlevél januári számából)

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület a leghatározottabban tiltakozik ez ellen a barbár terv ellen, hogy egy kiállítás helyszínének otthont adó épülettel pusztítsák el az utolsó, olyan zöld közparkját Balatonföldvárnak, amely még megidézni képes a város valamikor volt értékeit, hangulatát és szerethetőségét. Épp azokat az értékeket, melyek főként a városvezetés utolsó 10 évében szenvedtek helyrehozhatatlan károkat.

EBBŐL ELÉG VOLT!

Az Önkormányzatnak most is rendelkezésére áll megfelelő ingatlanállomány, hasonló kiállítások bemutatására. Ott van az ürességtől kongó kultúrpalota a Kulipintyó és a Kilátó. Ha a mit sem sejtő európai adófizetők pályázati pénzét akarjuk turisztikai fejlesztésekre költeni, akkor azt a parton költjük el. A Balatonparton, amiért az emberek idejönnek. Úgy ahogy az a „**boldog békeidőkben**” volt.

Legyen promenád, legyenek fürdőházak, mosdók és öltözők.

A város kasszája üres, talán azért is, mert mások pénzét a város vezetése elherdálja, egy virtuális világot épít a gyakorlati tennivalók helyett.

Tiltakozunk, és kérünk minden jóakarátú lakost, hogy kövessék példánkat!

A MI KIS ORSZÁGUNK, A NAGYURAK ORSZÁGA

Voldemort, alias Mengyi Roland szelleme lengi be a Kárpát medencét. Nevezettet, a Fidesz Észak-magyarországi helytartóját megcsapta a pénz szaga, és grandiózus fejlesztésbe kezdett. Pályázott, pályázott, és nyert! Szaladt a szekér. Szociális foglalkoztatót akart barátaival létrehozni 800 millióból. Kijárta, a pályázatot úgy írják ki, hogy csak ők legyenek képesek nyerni. A sikerért előre kért a kedvezményezettekétől kétszer ötmilliót, majd azt tervezte bűntársaival, hogy az elnyert pénz 90%-át visszaosztják. Maguknak. A grandiózus terv a Bíróság tetszését nem nyerte el. Sőt, az ítélező bíró kifejezett rosszallásának adott hangot. Mengyi képviselői mentelmi jogát felfüggesztették, kezét a hatalom elengedte. Hét bűntársával egyetemben elítélték. A Voldemort nagyúr elsőfokon három, a fellebbezés után négy év letöltendő kapott. Most a kecskeméti luxusbörtönben könyvtáros.

De a Nagyúrnak több ügye is volt, melyek jelenleg nyomozati szakaszban vannak. Történt, hogy három, egymástól távoli településen közbeszerzést hirdettek, és mindháromra ugyanazok a cégek jelentkeztek. És lássunk csodát mindenhol ugyan az a cég nyert. A furcsa jelenség oka, hogy a települések képviselői egymás mellett ültek a parlamentben, és ha már együtt voltak, egyeztettek. Mengyi Roland, Simonka György, és egy Varga Gábor nevű, aki ellen még nem emeltek vádat. Simonka ellen viszont más ügyben igen, mert a dinnyekirály 1,4 milliárd uniós pénzből akart zöldség és gyümölcs szövetkezeteket létrehozni. Simonka szerényebb volt, mint Voldemort, beérte volna az összeg 50%-ának visszaosztásával. Mentelmi jogát felfüggesztették, nagy összegű költségvetési csalás gyanúja miatt bírósági eljárás folyik ellene és 32 társa ellen, aminek nagy valószínűséggel letöltendő börtönbüntetés lesz a vége. Ő is nagy hatalmú helytartó volt, az ő kezét is elengedték.

A harmadik szereplő a Jász-Nagykun-Szolnok megyei település Kétpó korábbi polgármestere bizonyos Boldog István, Fideszes képviselő, aki most nevével ellentétben valószínűleg nem boldog. Ugyanis 6,6 milliós vagyonekobbzást, letöltendő börtönbüntetést

és 5 millió forint pénzbüntetést indítványozott az ügyészség. Ez a jómadár magához rendelte körzete polgármestereit, volt, akit a cserkészölői termálfürdő medencéjébe (hogy ne tudják őket lehallgatni), és megmondta nekik mire pályázhatnak, kivel kell a pályázatot megírni, és a kivitelezést elvégeztetni. A végén természetesen azt is megmondta, kinek és mennyivel kell hálájukat kifejezni. Volt még egy álma, ami tízmillióba került az adófizetőknek. Kitalálta, hogy Kétpón, a falu közepén, vissza a múltba jelszóval TÖRTÉNELMI MAGYARORSZÁG EMLÉKPARK épül jurta sátrakkal. Pályázott, nyert. A pénz sehol, az emlékpark, mint Kétpó legfőbb turisztikai vonzereje, félig kész. Épeszű ember ilyesmiért biztosan nem utazik Kétpóra. Boldog is nagyúr volt, az ő kezét is elengedték.

Mi a közös a három kalandorban? A legfontosabb, hogy amit létrehoztak, nem egyéb, mint bünszövetkezet. Fennen és nagy hangon hirdették, ezer év alatt nem történt olyan léptékű fejlesztés körzetükben, mint most, az ő idejükben. Értékeket menteni, teremteni, emberek életét megkönnyíteni, ami igazi képviselői feladat, eszükbe sem jutott. Ezekből ugyanis nem lehet lopni, nem lehet pofátlanul gazdagodni. Közös még bennük, azt hitték, nekik mindent szabad. Felső kapcsolataikra hivatkozva szedték rá környezetüket, már akit lehetett.

Nem csak ők hárman vannak, mert ahogy Láncki András professzor, a Corvinus Egyetem rektora egykoron elszólta magát, ami ma Magyarországon történik az nem korrupció, hanem a FIDESZ politika lényege. Ízlés kérdése. A professzor tudományos munkássága nem hagyott mély nyomokat maga után. Nem idézik, nem hivatkoznak rá sehol, de ez legyen az ő és megbízói baja. Erről az elhíresült mondatáról viszont az ország normális többsége mást gondol. Csak annyit, a lopás lopás, a csalás csalás, a hatalommal visszaélés hatalommal visszaélés. Ez nem politika. Ahogy Simicska Lajos, Spéder Zoltán, az MVM-es Kocsis István sem úszta meg, senki nem fogja megúszni.

Hamarosan eljön a számonkérés ideje, amikor színt kell vallani, hogyan gazdálkodott a rábízott talentummal. A hatalommal, a bizalommal és a közpénzekkel, vagyis a mi adóforintjainkkal.

H.K.

A mi polgármesterünk

Mottó, Abraham Lincoln amerikai elnök után szabadon:
„Ha meg akarsz ismerni egy embert, adj hatalmat a kezébe.”

A mi polgármesterünk nagyon szerény ember. Lássuk be, erre minden oka meg is van.

Ő nem szórja a pénzt. Spórolós ember. Fiatal szolgálati autóját megvásárlása után rögvest háromszoros árért lecserélte egy újabbra, mondván a régit sokat kellett szervizbe hordani.

A mi polgármesterünk nem egy szószátyár, fecsegő ember. A kampány idején egy kukkot sem szólt grandiózus tervéről, a Nyugati strandra építendő kikötőről. Meglehet nem akarta ilyesmivel terhelni a köznépet, van azoknak elég bajuk, meg nem is értenek hozzá. Számolni sem tudnak. Valószínűleg egyedül gondolta ki, hogy mennyivel jobb lesz a városnak, ha a több tízezer fürdőző helyét a strandon, egy kikötőtulajdonos, és 175 kikötőbérlő veszi át. Szentül hiszi, mert ő látnok is, hogy ettől fog a nyugati városrész megújulni.

A mi polgármesterünk udvarias ember is. Nem teszi fel lábát az íróasztalára. Előre köszön minden idős embernek. Fel is keresi őket házaikban, visz is nekik apró ajándékot. Igaz csak a választások idején. Örül az ember szíve, mikor látja, hogy segít, cipeli az öregek szatyrát a városközpont és a szántódi bevásárló központ között. No jó, csak vicceltem. Ugyanis szerinte erre ők is képesek lennének, az a pár kilométer a szatyrokkal kifejezetten jól tesz az egészségnek.

A mi polgármesterünk roppant magányos ember. A szakértők és a szakemberek társaságát kerüli. Nincs is, akit megkérdezzen, az új terv, a „Boldog békeidők nyarai” 200 m² Templom kertbe tervezett épületének, és a benne kialakítandó kiállítás turisztikai vonzeréről. Ami nagyjából annyi lehet, mint az ügyészség által meggyanúsított Boldog István fideszes parlamenti képviselő jurta sátras emlékparkjának. Ami erősen közelít a nulla felé. Nincs aki szóljon neki, mint mindenhez értő embernek, ha már nagyot akart álmodni, ilyesmit régi patinás épületekben szokás berendezni. De ha járná a világot, láthatná, hogy minden valamire való város a sétányain, esőálló plakátokon mutatja be kulturális és építészeti emlékeit. Ennyi elég. Persze nagy lenne a zavar, ha a most lebontott Törley villa helyén egy plakát hirdetné, hogy ott mi állt, és valaki megkérdezné miért épült a Balaton partra egy városi lakótelep. Arra a kérdésre is nehéz normális választ adni, hogy az egyre

fogyó földvári zöldterületek legértékesebbjére, a diplomá mellé minek kell a régi korok dicsőségét hirdető vadonatúj épületet méregdrágán felhúzni? Ki fogja építeni? Mennyiért és miből? Ha van egy átgondolatlan pályázat, azon biztosan indulni kell? Ki fogja fenntartani? Mi lesz ebből a város haszna? Annyi mint a kilátóból, meg az újonnan épülő kikötőből?

A mi polgármesterünk szófukar ember. Nem szeret ő beszélgetni a város jövőjéről, a sok hozzá nem értővel. Akinek más a véleménye, az a fejlődés és a haladás ellen van, és nem látja azt a fényes jövőt, ami a polgármester fejében parázslék. Egyébként is semmi ötletük sincs, semmi pénzt nem hoztak Földvára. Ez nem igaz, csak az, hogy nem vittek.

A mi polgármesterünk spórolásból, és önzésből gyakorlatilag kivérezte az embereknek kedves Földvár TV-t, ami korábban az önkormányzatiság, és a demokrácia fontos eleme volt. Maradt az Önkormányzati Hírlevél, aminek a felét az ő becses képei töltik tele. Avat, kezet fog, vendéget fogad, tárgyal, koszorúz, ha kell, ha nem, ilyesmik. Szorgalmas ember. A szerkesztők is szerény emberek. A cikkek stílusán látszik, hogy jóval többet írtak életükben, mint olvastak. Erre mondja a magyar, nem baj, több is veszett Mohácsnál!

A mi polgármesterünk diplomás, vallásos ember. Annyira, hogy vadászni is a pappal jár. Biztos, ami biztos. Uri kedvtelés, és egyáltalán nem biztos, hogy Istennek tetsző. De ha ott a pap is, más a leányzó fekvése.

Legközelebb írunk arról is, hogy a mi polgármesterünk fejszámoló művész is. Megírjuk, hogyan tüntette el pillanatok alatt a város 80 milliós hiányát. Szót ejtünk arról is, hogyan alakul az idej városi költségvetés. Mire futja, mire nem.

Orbán, a főnöke azt állítja, az elmúlt száz év legjobbja volt a mögöttünk álló tíz év. Hát neki, az apjának, a vejének, a barátainak, Mészárosnak, Garancsinak meg a többieknek biztosan, no de nekünk? Sebj, a lényeg, hogy ők, a Fidesz hazafiak. A többi hazaáruló senki. Márai mondatával zárjuk az írást: „A haza fontosabb annál, hogy azt hazafiakra bízzuk.”

H.K.

GONDOLKODJUNK EGYÜTT!

Javaslatokat, ötleteket várunk a parti sétánnyal kapcsolatban

Az ad bátorítást amikor a véleményüket és javaslataikat kérjük, hogy a Fideszes polgármester által vezetett Keszthelyről a következő hírt olvastuk: **„Egy építészeti ötletpályázat már lezárult, most a Keszthelyen élők, és itt működő szervezetek javaslatait várják arról, hogy milyen fejlesztések valósuljanak meg a Balatonparton, ahol négy kilométer hosszú sétányt is kialakítanak majd - közölte keddi sajtótájékoztatóján a város polgármestere.”**

Nos, hogy a balatonföldváriakat nem fogják ilyesmiről megkérdezni, azt nagy valószínűséggel borítékolhatjuk. Mint ahogy azt is feltételezzük, Önök se tudnak sok információt a legutóbbi önkormányzati választás alkalmából közzétett polgármesteri brossúrában beharangozott parti attrakciókról, mint ahogy a „Boldog békeidők nyarai” címet viselő gigantikus tervről sem, pedig az már végighaknizta a budai várnegyedét...

De miután mi az itt élő emberekben nem az életünk megrontóit, az akadályt látjuk, hanem az erőforrást, kérjük Önöket, írják le javaslataikat, vágyaikat, véleményüket, milyen parti sétányt szeretnének Balatonföldváron. Akár név nélkül is, kövessék a keszthelyi, a füredi és a budapesti polgárok példáját, és küldjék el e-mail címünkre: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com,

vagy facebook oldalunkra, vagy akár a Városházára azokat. **„Közös jövőnket építsük közösen!”** jelíge. Álljon itt mindjárt egy ötletadó javaslat, egyik tagtársunktól:

„Balatonföldvár jövője szempontjából meghatározó, mi lesz a Balatonpartunkkal. Ma széttagolt, nem végigjárható. Sajnos a magántulajdonban levő Riviéra Hotel előtti terület megnyitására nem sok remény van. A meglévő kikötőtől a Balatonszárszó tábláig 1,8 km hosszú partunk van. Ennek ma alig a fele bejárható, használható szabadon, a Kvassai sétányon. A többi fizető strand, kutyastrand és teljesen érthetetlen és értelmezhetetlen módon elzárt Fesztivál előtti szakasz. Bezeréti polgármester-asszony ideje alatt mindezt, egy tagban be lehetett járni. Ezt szeretném, kérem vissza. Ez városstratégiai kérdés, fontosabb, mint egy újabb kikötő. Nem kell hatalmas dolgokat kitalálni, csak ahogy Zamárdiban van. Végig padok, öltözők, szemetesek, lépcsők, kis sólyák és mosdók. Ebből egy sokkal nagyobb város vidáman elvan. Ha ezek megvannak, a pénz bejön az idegenforgalmi adón, a kitelepült vállalkozások befizetéseiből, és a parkolóórákból, mert dőlni fog a nép és imádnak a vasút alatt parkolni.”

KP

Romhányi József: Egy szű végrendelete

Egy szű beszorult a hokedli lapjába,
Ráült a szakácsnő százszor is napjába:
És jött a baj csóstül. Még a tetejébe,
Az asztalos szöget ütött a fejébe.
Néha percekig már percegni sem tudott,
Végül hát megírta e testamentumot:

.
A nagy hármasszekrényt, mely koromszín, ében,
Özvegyemre hagyom, járjon feketében.
Ha a gyászhet letelt, s férjhez megy ismét,
Ne maradjon jussa tőlem, csak a kisszék.
Fiam, ki kalandos, regényes, mint atyja,
A nagy mahagóni könyvszekrényt bújhatja.
Kerülje a drámát, bölcseleti művet,
Mert a nehéz könyvek szétnyúvik a nyüvet.
Lányom, aki szégyent szégyennel tetézett,
S lezabipetézett,
Kint éljen eztán
A szemétládában, kegyelemdeszkán!
Végül az anyósom.- Megérdemli nagyon;
Rá a vadonatúj, szép csőbútort hagyom.

Februári viccek:

Az étteremben a pincér:
- Uram nem látja, hogy a felesége becsúszott az asztal alá?

Válasz:
- Téved. A feleségem éppen most lépett be az ajtón.

A kisfiú kíváncsiskodik:
- Apa, hogy készül a gyerek?
- Úgyhogy leül az asztalhoz és tanul!

AZ ADÓZÁS LÉLEKTANÁRÓL

Adózni márpedig kell. Ezt minden normális ember belátja. De nem mindegy, hogy mennyit, milyen címen, mire és kinek? Kezdjük az utolsóval. Kinek is? Az államnak és az önkormányzatnak. Mire költik?

Az állam és az önkormányzat működésére. Milyen címen szedik be? Egyszerűsített adórendszerünk 54 féle adót szed be. Mennyit szednek be? Nagyon sokat. A bruttó bevétel legalább felét.

Ahhoz, hogy adózási kedv megmaradjon, néhány feltételnek teljesülnie kell. Legyen világos és egyértelmű, és legyen igazságos az adószedés társadalmi célja! Legyen átlátható és követhető a beszéd módja! Legyen átlátható és követhető a beszédett adó felhasználásának az útja!

A Kárpát medencében ezen feltételek közül kevés teljesül. Elmaradásuk miatt nem szeretünk adózni. Normális ember nem öntögeti a pénzét egy lyukas zsákba. Adó formájában sem. Főleg, ha azt látja, hogy adóforintjai könnyedén elvesztik közpénz jellegüket és magánzsebekbe vándorolnak. Ha azt látja kivételezettek vannak. Ha azt látja, a focisták jövedelme 500 millió forintig adómentes, szemben az ő adóköteles minimálbérével.

Ha azt látja, a kaszinóknak nem kell ÁFA-t fizetniük, mintha nem lenne komoly pénzforgalmuk. Ha azt látják adójukból iskolák, kórházak és rendelők helyett stadionok épülnek, amik fenntartása is óriási teher.

Ha azt látja, egy szűk kör ész nélkül gyarapodik, a tömegek meg szegényednek. A járvány alatt Mészáros 17 milliárdot kap egykori SZOT szállói felújítására, miközben 300 dolgozót kirúg, és vendéglátósok sokasága megy tönkre segítség

híján. De térjünk hazai vizekre. Nem szívesen adózik a földvári polgár, ha azt látja pénzét fölösleges dolgokra költik, miközben nincs köztvéccé a hajókikötő területén, mert a polgármester hét éve lebontatta. Ha azt látja, hogy a járdák, utak állapota sokkal rosszabb, mint a környező településeké. Ha azt látja, a közterületek ápolatlanok, nincsenek hulladékgyűjtő edények.

Ha fizetni kell azért, amiért régebben nem kellett. Strandért, parkolásért, egyebekért. Ha a szomszéd településre kell mennie bevásárolnia, mert az egykor ragyogóan ellátott Földváron már alig akad bolt. Ha azt látja az egykor zöldterületeiről, parkjairól, sétányairól híres Földvár szabad területeit beépítik, és városa egyre inkább egy szocialista lakótelepre kezd hasonlítani.

Az sem erősíti az adómorált, ha semmiről se kéri ki a véleményét. Ha utólag értesül arról, hogy a strand helyén kikötő lesz, a Templom kertben pedig modern és „emblemikus” 200 m²-es kiállítóház épül. Joggal érzi úgy, ezekhez a költségekhez semmi köze, ezek a polgármester hagymázás tervei.

Valójában nem az adóforintok jelentik a nagy hiányt. Az igazi hiány a bizalom, a társadalmi bizalom hiánya. A bizalomhiányt kell felszámolni! Nem lehetetlen feladat, sok helyen sikerült és sikerülhet. Ha a döntéshozók nem tudják a megoldást, segítünk. Nem olyan nehéz.

Csak egy kis tisztelet szükségeltetik a földvári polgárok felé, és egy kis alázat a vállalt feladat iránt.

H.K.

A Mosolygók válasza

(a polgármester válaszol c. rovatban leírtakhoz)

Az Önkormányzati Hírlevél januári számának 2.-3. oldalán olvasható polgármesteri nyilatkozatból szemezgettünk.

Holovits Huba: „Tovább folytatódik a két strandunk szépítése. Mind a két fürdőhelynek a korszerűsítésére 30 millió forintot nyertünk.”

Mosolygók: Nagyszerű és világos! 2019-ben 200 millió forintért – mint azt többször szóvá tettük silány minőségben - felújított nyugati strandra, újabb 30 milliót akarnak elkölteni. Miközben azon a helyen 897 millió Ft elnyert pályázati pénzből kikötőt terveznek építeni. Hálás feladat lehet a közpénzzel (közvetve a mi pénzünkkel) gazdálkodni a köz (?) javára.

H.H.: „Az eddig elhanyagolt nyugati városrész, az ott lévő többi magánberuházással együtt bekapcsolódik a város vérkeringésébe.”

M.: Ez az információ nekünk új. De ha igaz, megtudhatjuk, hogy ez az „elmúlt 8 év” számlájára írható, vagy a 2010 óta hivatalban levő városvezető is tehetett volna ez ügyben valamit?

H.H.: **A határozat szerint (Veszprém Megyei Kormányhivatal) előzetes környezetvédelmi engedélyt kapott az e-kikötő.”**

M.: Köznyelven szólva ez így ilyen formában nem igaz. Ebben a határozatban tételesen leírják, hogy milyen engedélyt kell beszerezni. Íme:

”Ügyiratszám: Veszprém-09/KTF/00070-8/2021. Előzetes vizsgálati eljárást lezáró **HATÁROZAT**: előzetes vizsgálati dokumentáció és a mellékletei (a továbbiakban: EVD) alapján VE-09/KTF/08411/2020. ügyiratszámom az alábbiakat **állapítom meg**: 1.1 A tervezett tevékenység megvalósítása esetén nem feltételezhető jelentős környezeti hatás!!!! 1.2 A tervezett tevékenység egységes környezethasználati engedélyhez nem kötött!!!! 1.3 Tájékoztatom, hogy a tervezett tevékenység megkezdése előtt **szükséges az alábbi ENGEDÉLY beszerzése**: A tervezett kikötő létesítés vízjogi létesítési **engedélyét kell beszerezni**, a munkálatok csak a véglegessé vált vízjogi létesítési **engedély birtokában kezdhetők meg.**”

És tesznek egy elképesztő megállapítást, nevezetesen, hogy a két darab háromszáz méteres, Balatonba nyúló móló, a ”Az EVD-ben foglaltak alapján... nem minősül jelentős környezethasználatnak, így hatásvizsgálati eljárás lefolytatása nem indokolt.”!!!!

No comment!

H.H.: „Az összes eddig felvetett kérdésre és aggályra megnyugtató, szakemberek és szakhatóság által megfogalmazott válaszokat kaptunk. A beruházással kapcsolatban leggyakrabban emlegetett eliszaposodás kérdését részletesen tárgyalta az előkészítő tanulmány, a keletkező szennyvíztöbblet, a parkolóhelyek kérdését, a strandolók víz és parthasználatát úgyszintén. Vizsgálták a mederveviszonyokat az áramlási viszonyokat, a teljes élővilágot és így hozták meg ezt a döntést a szakemberek.

M.: Ez sem igaz, nem vizsgáltak semmit, hiszen ebben a határozatban, éppen hogy előírják, ilyen vizsgálatot el kell végezni: „Az áramlástanai modell bemutatásának előírása, majd annak a későbbi eljárásban történő teljesítése azért is üdvözlendő”

H.H.: „Nézze. Olyan emberek hallatják lehangosabban a hangjukat ebben a kérdésben /is/, akik egyrészt véleményem szerint megfelelő szakértelemmel nem rendelkeznek a témában”

M.: Ez valóban így van, nem vagyunk szakértők, ahogy a polgármester sem az, viszont van szemünk, és vannak akadémiai szintű jogi és környezetvédelmi szakértő támogatóink. Végiglapozva az 1905 óta meglévő kikötőről készült fényképeket, nem lehet nem látni, hogy tíz focipályányi terület töltődött ott fel, az azóta eltelt időben. CSAK AZ NEM LÁTJA EZT, AKI NEM AKARJA LÁTNI! Az új kikötő, ha megépül, 800 m-re a meglévőtől, a háromszáz méteres, vízbe nyúló mólóival olyan brutálisan le fogja lassítani az észak-nyugati parti áramlást, hogy a Kvassay sétány még a mi életünkben szárazra kerül.

H.H.: „Másképpen Földváron nagyítóval sem igen találni olyan kézzel fogható eredményt, ami az ő városépítő vagy fejlesztő munkásságukhoz lenne köthető. Szívesen folytatnék szakmai vagy akár politikai vitát olyanokkal, akik már bizonyítottak abban a kérdésben, hogy Balatonföldvár iránt

elkötelezettek, és bármilyen eredményt le tudtak tenni a település asztalára az elmúlt évek, vagy akár évtizedek során.”

M.: Ha a Polgármester úr, arra a szőnyegbombázásra hasonlító „fejlődésre” gondol, ami az ő nevéhez kötődik, akkor még várhat egy darabig a szakmai vitával, mert ekkora pusztításra nem sokan képesek. Az általa vizionált fejlődés, a Balaton part többi városának számszaki, statisztikai adatait tekintve nem fejlődést, hanem lemaradást mutatnak. A befektetések volumene helyett érdemesebb a hasznosulás, különösen a társadalmi hasznosulás méreteit vizsgálni. Egyszámjegyű azon földvári polgárok száma, akik a hatalmas, városunkban elköltött pénzösszeg érezhető hatását magukénak vallhatják, vagyis ezeket a pénzeket lehetett volna hasznosabban is elkölteni, de ehhez ki kellett volna kérni a lakosság véleményét. Így lesz ez az e-kikötő ügyében is, kevesebb mint kétszáz ember – a tulajdonos és a kikötőbérlet - érdeke fog érvényesülni a több tízezer fűrdővendég érdekeivel és jogaival szemben.

H.H.: „ Véleményem szerint az eredmények és átfogó településfejlesztési elképzelések hiányát az országos politikai viszonyok földvári közeletébe történő áttemelésével kompenzálja a helyi ellenzék. Talán erre mondják: mindenki abból él, amiből tud. Ja és valószínűsíthetően a pénzt is erre kapják...”

Többszöri elolvasás után se tudjuk igazából értelmezni ezt a véleményt. Ennek hiányában a magunk szerény képességeivel azt olvastuk ki belőle, hogy leginkább az zavarhatja a polgármestert, hogy az egyesületünk számlájára érkező adományok nem az ő kezén futnak át. Azok pályázatokból, tagoktól, szimpatizánsoktól, támogatóktól származnak.

A sanda megjegyzésre, hogy mi az országos politikától kapnánk anyagi segítséget, mi is csak egy sanda feleletet tudunk adni: nem kapunk, és ennek megvan az a nagy előnye, hogy nem is kell visszaosztanunk senkinek, mint ahogy az már megcsontosodott szokásjoggá vált a gyakorlatban is, és jó pár ember gondolkodásában is.

Frakk

Napjainkban a diplomatáknak kell munkájuk során a legkonzervatívabb társadalmi érintkezési szabályoknak megfelelni. Hosszú diplomáciai pályafutásom során időnként például teljesen életidegen öltözéket is kellett viselnem. Ilyenek voltak a zsakett és a frakk. A zsakett délelőtt, a frakk kizárólag este viselendő. Zsakettet akkor kellett viselnem, amikor a norvég királynak átadtam a megbízóleveletem.

Nem sokan tudják, hogy a frakk, ez a jellegzetesen hátul kettévágott hosszú kabát a lovas katonaság viseletéből szelődött a fényes termék öltözékévé. Aki frakkot visel, olyan, mintha lovon ülne: merev derékkal egyenes tartással. A frakkot ugyanis nemcsak a hosszú „farka” miatt kellemetlen viselni, minden hozzávaló is pontosan meg van határozva: az ingnek álló gallérúnak kell lennie, az ing begombolásához arany ún. frakk-gomb dukál. A fehér színű mellényt merevre kell keményíteni (valószínűleg a páncél maradványa), a csokornyakkendő fehér selyem, a cipő fekete lakk, általában bebújós fazonú. Szerintem csak azért, mert a mellény felvétele után nem lehet lehajolni, hogy befűzzük a cipőt. A zakó alatt szokás még egy széles selyem övet viselni, rajta a kitüntetésekkel. Karóra helyett, a mellény zsebében elrejtett zsebóra láncsal megengedett. A frakkoz eredetileg cylinder járt, de mivel a viselői ma már nem hintóval, hanem autóval közlekednek, cylinderben bajos lenne beülni egy gépkocsiba, így a cylinder lassan elmaradt, már csak az

operettekben szerepel. A kötelező frakk-viselésre igen diszkréten hívják fel a diplomaták figyelmét. A dress code-ban csupán ennyi áll: „white tie” azaz fehér nyakkendő. Ez egyben azt is jelenti, hogy a frakkos úr hölgypartnerének hosszú estélyi ruhát kell viselnie (bármilyen drága, márkás de rövid ruha szóba sem jöhet).

Szerencsére frakkot csak egészen különleges ünnepi alkalmakkor kell viselni. Finnországban például évente egyetlen egyszer, a köztársasági elnök nemzeti ünnepi fogadásán előírás. Egyszer az osztrák nagykövet – aki kevésbé volt jártas a finn szokások terén – felhívott, hogy a szabója nem készült el idejében a frakkjával, elmehet-e anélkül a fogadásra. Megnyugtattam, tudok egy kölcsönzöt, én is onnan bérelek frakkot. Nem tetszett neki az ötletem, szerinte nem elegáns dolog kölcsönruhában menni. Nagy nehezen ráállt, együtt mentünk a kölcsönzöbe. Ott ügyes kezű szabók pillanatok alatt találtak ránk nagyjából illő ruhadarabot, bontottak, férceltek, vasaltak: fél óra múlva úgy állt rajtunk a frakk, mintha ránk öntötték volna.

Kifelé jövet találkoztunk azokkal a nagykövet-kollégákkal, akik szintén a ruhakölcsönzöbe igyekeztek.

Másnap este az osztrák nagykövettel együtt pompáztunk a finn köztársasági elnök fogadásán a feszesen álló ruhadarabokban. Mutattam neki, akin olyan jól áll a frakk, mint rajtunk, az mind kölcsönözte. Akiken lóg egy kicsit, vagy látszik, hogy kihízta, netalán gyűrött itt-ott, no az a sajátjuk.

*Krausz György
Finnországi magyar nagykövet 1994-1998
Balatonföldvár Erzsébet utca*

Kedves helyek Balatonföldváron

Számomra óriási öröm volt, amikor pár éve fölfedeztem a Széchenyi utcában az Európa park szélén az Olvas-lakot. Mi ez a helyes kis bódé? Jé, ebben könyvek vannak! Húha! Innen el lehet vinni a könyveket! „Tégy egyet, végy egyet” jelszóval. Boldogan vettem bele magam a kötetek lapozgatásába elvittem haza a kincseimet: Sicc, Egy orvos feljegyzései, és sorolhatnám az értékes olvasnivalókat. Rendszeres „fosztogatója” és szállítója lettem az Olvas-laknak. Úgy járok oda azóta is, mint maci a mézes csuporra, vagy méhecske a virágnektárra. Már sokfelé jártam, de még nem találkoztam ilyen szép kezdeményezéssel. Bár egy hasonlóval igen. Pár éve Stratfordban Shakespeare szülőházának kertjében láttam egy kis olvasó pavilont, de sajnos könyv nem volt benne. Így is el voltam ragadtatva, hogy valakinek eszébe jutott egy kis olvasó- zugot kialakítani a csodás kertben. Igen ám, de a miénk sokkal különb, mert ebben még könyvek is vannak! Egyik látogatásomkor éppen „rajtakaptam” az Olvas-lak tündérét, amint éppen rendezgette a könyveket. Azóta többször is összefutottam ott vele, Ő Somogyi Renáta, a könyvtárosunk.

Az ötlet, hogy megírjam az Olvas-lak történetét, novemberben jutott eszembe, mikor megint nagy öröm ért. Egyik „könyvdászati” akción megtaláltam a kedvenc középiskolai magyartanárom kötetét. Ő Soproni András, Magyarország egyik legjobb, vagy a legjobb orosz műfordítója, akiről már nagyon régen nem hallottam. Felkutattam őt, sajnos éppen kórházba került, amikor levelezni kezdtünk. Szerencsére már jól van. Most jelent meg egy új szuper könyve, Szergej Lebegyev: A Debütáns című, izgalmas thrillerét fordította le magyarra. Küldött is nekem, egy dedikált példányt. Nagyon büszke vagyok, hogy ilyen nagyszerű tanár tanított.

De hol is kezdődött az Olvaslak története? Ez tényleg meseszerű. Somogyi Renáta dédelgetett álma volt egy kis könyves kuckó kialakítása, mert a rengeteg adománykönyv már szinte alig fért el a könyvtárban. A földvári Gamesz telepen meglátott egy elhagyott, ütött-kopott, lepusztult pavilont. Már is elindította a mentőexpedíciót. Akkori főnöke Berkesné Hegedűs Márta támogatta az Olvasó megálló ötletét, az önkormányzat is adott támogatást, és segítettek az önkéntesek: Ráber Erik, Sárosdi Judit, Lauday Dávid, Nagy Árpád. A Gamesz ügyes dolgozói, asztalosok, festők szorgoskodtak a roncs pavilon újjávarázsolásában. Még ülőkék is készültek a kuckóra. Csodás lett.

Pályázatot írtak ki, mi legyen a neve? Szavazhattak rá az érdeklődők. A legnépszerűbb neveket összegyűjtötték, majd megkérdezték az utcán sétálókat. Az emberek nagy többsége, az Olvas-lak elnevezést választotta. Az ötletadóknak könyvjutalmat kaptak. 2015-ben volt mindez. Milyen szép összefogás hozta létre ezt a kis szentélyt! Mert számomra, és sok ember számára az. Kérdeztem Renátát, milyenek a tapasztalatai az Olvas-lakról? Muszáj őt idéznem, mert nála szebben nem tudom elmondani.

„Lélekemelő perceknek lehettem részese, ilyen élmény volt, mikor egyik este megpillantottam, hogy huszoneves fiatalok a telefonjukkal világítva olvasgatták a sötétben a kopott könyvlapokat. Vagy az Írisz és az Arany Ősz gondozási központból naponta kilátogató nénikék, bácsikák elmondása, miszerint nekik ez a béke szigete, egy biztos, megnyugtató pont az életükben. Vagy amikor pindurka gyerekek üldögélnek a padkán a szüleikkel, miután elhelyezték a polcokon az adományaikat. Mikor a lak tövében együtt eszik meg reggelijüket a szerelmes párok, vagy amikor az építkezésen dolgozók átnyargalnak az utca másik oldaláról a munkaszünetben egy kicsit olvasgatni, válogatni. Mindenki vigyáz a „Becsületkönyvtárra”, még a környező települések látogatói is. Mélyszélesen hiszek a konstruktivitás közösségformáló erejében. Itt gyakran megállnak társalogni is egymással az emberek.”

Én is megkérdeztem egy fiatalembert, aki könyvekkel a kezében lépett ki a kuckóból. Elmondta, hogy ő szárszói és rendszeresen jár ide olvasnivalóért. Szerinte még Pestről is lejárnak a könyvgyűjtők, és más településekről is idejönnek könyvekért. Ez fantasztikus! Vajon tudta előre Renáta, hogy ilyen sikere lesz az ötletének? Nem

hiszem. Mint azt sem sejtette előre, hogy hónapokra be kell zárni a könyvtárat a vírus miatt, és csak így jutnak olvasnivalóhoz az emberek. Sokan „temetik” már a könyveket, mondják, hogy nem olvasnak a mai gyerekek. Szerencsére, az én kis unokáim szeretik a könyveket. Egymás kezéből kapkodták ki a Fürkész zsebkönyveket is, amiket még a szüleik forgattak gyerekkorukban. Összeszorul a szívem, ha arra gondolok, talán egyszer ezek a könyvek is fölöslegessé válnak? Ahogy lapozgattam a kuckóban a köteteket, közülük sokban kézzel írott bejegyzést találtam. Nagymamától, testvértől, szülőktől, a szerzőktől. Mennyi szeretetről árulkodnak ezek a bejegyzések! Érdekes, hogy én mindig sajnáltam az új könyvekbe beleírni. Nekem nincs szívem megválni az olyan könyvtől, ami az anyukám, vagy tanárom kézírását őrzi. Mindegyikhez egy emlék fűz. Az adományozók talán bele sem néztek a könyvekbe. Nagyon ideillik a Renáta által gyűjtött idézet. *„ Minden itt látható könyvnek lelke van. Mindegyikben benne rejtőzik annak a lelke, aki írta és mindazoké, akik olvasták, átérték és álmodtak róla. Ahányszor csak valaki a kezébe vesz egy könyvet, s tekintetével átfutja a lapjait, a könyv szelleme újraéled, erőre kap.”* (Carlos Ruiz Zafón)

Szerintem annak a lelkét, szellemét is őrzi a könyv, aki azt kiválasztotta valakinek. Emlékeztetve arra az alkalomra, amire adta, és hogy ez tőle van, ő gondolt rá. Anyukámnak nyolc unokája született, amíg élt, minden karácsonyra vett nekik egy mesekönyvet a kis nyugdíjából. Bele is írt mindegyikbe pár sort. Akkor ez nekem olyan magától értetődőnek tűnt, pedig neki erőn felüli költséget jelentett. A mai ajándékozási szokásokat figyelve, olcsóbb egy mutatós kínai műanyag vackot megvenni, mint egy szép mesekönyvet. Sajnos sokan a kínai bővít választják. Nem mi felnőttek rontjuk el a gyerekeket? Aztán „sopánkodunk,” hogy nem olvasnak. Persze, nagyon drágák a szép mesekönyvek. Talán változni fog a világ, és eljön az idő, amiben a tudás, a műveltség lesz az igazi érték, amiben majd több támogatást kapnak a könyvek is, hogy minél több emberhez eljuthassanak. Sajnos most nem így van. Szomorúan láttam, hogy bezárt Siófokon egy könyvesbolt, helyén mosoda nyílt. Mégis van remény, hogy megmenekülnek a könyvek és az olvasás, amíg ilyen könyvtündérek léteznek mint Renáta, és segítők a könyvbarátok, akik rendszeresen, lelkesen, önkéntesen gondozzák a kis kuckót. Nem tudom, ezért Renáta kapott-e valamilyen szakmai elismerést, jó szót valakitől? A mi felelősségünk is, hogy továbbadjuk a könyveket, az olvasás szeretetét. Hiszen azt az élményt, amit egy jó könyv olvasása ad, nem pótolja semmi. Ezért kérek én is mindenkit, ne dobja ki a számára érdektelen, örökölt, vagy kiolvasott könyveket, mert másnak az igazi kincs lehet. Vigyünk el a kuckóba! Segítsünk Renátának ebben a felemelő küldetésében! Legyünk büszkéek, hogy Földvár már a kis Olvas-lakról is híres, nem csak a Balatonról. Lehet, hogy még kellene létesíteni ilyen kis olvaslakokat? Miért ne lehetne Földvár a könyvek, az olvasók városa? Ez csak rajtunk múlik. Somogyi Renátának sikerült egyet létrehozni.

Én tiszta szívemből köszönöm neki, és azoknak is, akik segítettek őt.

Mayer Mariann

A magyar nyelv védelmében

3. rész

Sorozatunk befejező részében további két szomszédos országban fellelhető települések magyar elnevezésére szeretnénk felhívni olvasóink figyelmét.

Szlovákia

- **Bohemicében** van egy veszélyesnek mondott atomerőmű, sokszor szerepel így a hírekben, pedig valójában **Apátszentmihály** magyarul.
- **Bratislavába** megy a vonat időnként a MÁV hírei között, pedig **Pozsony** nevét, az ország egykori fővárosát illetlenség volna elfeledni.
- **Gabciková** nevét még a Kádár-rendszerben lihegték túl, azóta **Bősön** van a vízierőmű.
- **Komarnót** emlegetnek a tv-ben pedig helyesen **Rév-Komáromnak** kellene hívni Komárom túlsó oldalát.
- **Kuty** jól hangzik magyarul, pedig a szlovák-cseh határon lévő vasúti átkelőhely neve valójában **Jókút**.
- **Martin** valójában **Túrócszentmárton**, mennyivel szebben hangzik.
- **Mohovcéban** is van erőmű, de valójában **Mohi** Atomerőműnek illene mondani magyarul.
- **Presov** az valójában **Eperjes**.
- **Ruzomberok** is hallható volt már a sporthírekben **Rózsahegy** helyett.
- **Sahynál** próbál átmenni a magyar a határon a közlekedési hírekben, pedig **Ipolyságnál** jár, amikor Pestről északnak igyekszik.
- **Levoca** a magyar embernek **Lőcse**, Szepes vármegye egykori székhelye. (Olvashattunk róla Mikszáth Kálmán: Fekete város és Jókai Mór: A lőcsei fehér asszony c. regényekben.)

Szlovénia

- **Celjén** haladunk a szlovén tengerpart felé, valójában **Cilli (Cille)** a neve. Ha másról nem, Cillei Ulrikról a Hunyadi család ősi ellenségéről eszünkbe fog jutni. Nemigen tartozott Magyarországhoz, de nem ez a lényeg.

Tiltakozás a Templom park ügyben cikkünk fotó melléklete

Ön is tudja?

- ?** Hogy Orbán Viktor Brüsszelben tett egy hangzatos kijelentést: **“Mi soha nem vetemednénk arra, hogy elhallgattassuk azokat, akik nem értenek egyet velünk”.** A valóság viszont az, hogy február 15-től elvették a sugárzási lehetőséget a Klub Rádiótól!
- ?** Hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma, Sajtó- és Kommunikációs Főosztály 2015” című kiadványa előírja, hogy a kommunikációban az alábbi kifejezések nem használhatók: Rászoruló, szegénység, mélyszegénység, szegénység csökkentése, menhely, segély, hátrányos, halmozottan hátrányos, öreg, rokkant, munkanélküli, gyermek szegénység.
- ?** Hogy az ország miniszterelnöke szerint „a gyermek egy közjóság”.
- ?** Hogy mit mondott Orbán Viktor 2001-ben miniszterelnökként? **„Több millió bevándorlót kellene befogadnia Magyarországnak a következő öt évben, mert csak így tudja biztosítani a gazdasági növekedés ütemét.”**
- ?** Hogy a Mérték Médiaelemző Műhely az árbevételek alapján értékelte a médiapiacot, és 2019-ben a kormánypárti médiumok 78 százaléknyi túlsúlyát mutatta ki.
- ?** Hogy egy kutatás szerint egy gyereknek napi 8 érintésre, simogatásra van szüksége, és 1 őszinte beszélgetésre az ő problémáiról.
- ?** Hogy a kormányzat szerint világhírű magyar egészségügy egyik zászlós hajója a János Kórház gumikesztyűt, vévédészkat és mosószeret kért karácsonyra?
- ?** Hogy Lázár János szíves közlése nyomán, a kormány a multik (Lidl, Tesco, Aldi, Spar) visszaszorítását tervezi a hazai élelmiszer kiskereskedelem helyzetbe hozása érdekében?
- ?** Hogy több Edda-dal kokain hatására íródott?
- ?** Hogy mit mondott Szijjártó Péter 2006-ban, amikor még nem volt külügyminiszter? **„Az embereknek elégük van a luxuskormányzásból. A Fidesz szerint az emberek számára fontos döntéseket hozó, a puritán elveket szem előtt tartó plebejuskormányzásra van szükség, és a limuzin szocialisták helyett felelős döntéshozók kellene a parlamentbe és a kormányba is”** Ehhez képest ma az Adrián luxusjachton nyaralt, a kormányban 78 államtitkár, és 122 helyettes államtitkár dolgozik.
- ?** Hogy 25 éves csúcsra ugrott az államadósság. A Pénzügyminisztérium saját becslése szerint is nagyobb, mint a 2008-as világválság idején: több mint a GDP 81 százaléka?
- ?** Hogy az ezer stadion országában 400 háziiorvosi praxis betöltetlen, és 24.000 ápoló hiányzik a „világhírű” magyar egészségügyből?
- ?** Hogy a magyarországi egyetemek megreformálása után a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, egyszerűbben fogalmazva Parragh László engedélye nélkül nem lehet új szakokat indítani a felsőoktatásban.
- ?** Hogy a magyar miniszterelnöknek az önkéntes, de kötelező friss vagyonevallása szerint nincs semmilyen megtakarítása?
- ?** Hogy az egyik német televíziós csatornán február 2-án főműsoridőben vetítettek egy 90 perces filmet Orbán Viktorról „Hallo, Herr Diktator” címmel?

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly

Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke

Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-2724325

e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Bekker Béla, Herényi Károly, Kárpáti Péter,

Dr. Kovács Zsolt, Krausz György,

Mayer Mariann, Szabó József

Ingyenes kiadvány

 ökotárs
Alapítvány

- ?** Hogy a Mesevár Óvodában létezik „miniszterelnöki kert”?
- ?** Hogy egy friss kormányrendelet szerint: **„minden olyan vakcina, amelyet a világban már több mint egymillió embernek beadtak, külön hatósági vizsgálat nélkül megkaphatja a magyar vészhelyzeti engedélyt. Ezen feltétel teljesülését a külpolitikáért felelős miniszter állapítja meg.”**
- ?** Hogy a Forbes magazin szerint Magyarország leggazdagabb embere Mészáros Lőrinc felcsúti kormányközeli gázszerező, akinek 2020-ban a válása után is 480 milliárd forintra tudott növekedni a becsült vagyona.